

לע"נ הבחור אריה ז"ל בן דוד ושרה הי"ו

אמשיח

שיחות, דרשות ומאמרים למגידי שיעור, ולכל דורש ברבים

גליון מס' 136

ערוך מתוך שיעורי לב ארי - ב"ב

חג הפסח תשפ"ד

פנינים משלחן מלכים

עניין של חינוך

טיפים מעשיים ל'סיפור' ההגדה בצורה שגם המבוגרים יקשיבו בריכוז:

והגדת לבניך!!! כמה צריך השקעה כדי לקיים מצוה זו בהידור, והנה נודמן לנו להביא טיפים מעשיים ליישום הלכה זו בלשמות, כמובן שכדי להגיע לכך יש לקרוא ולהכין כדבעי את מדרשי חז"ל וליישם את הכללים המובאים להלן ובוזה נזכה לקיום מצוה זו בכל תנאיה ודקדוקיה:

מדבר. דבר בלשון "מדבר", ודבר גם לעצמך.. 'אני נמצא עכשיו כאן במצרים, ואני רואה את המצרי מכה מישוהו, הוא מזיע, מתכופף ואומר משהו, ופתאום "צעקה", אני מסתובב אחורה ומגלה קבוצה של 55 יהודים סוחבים קרשים ארוכים, וכמה מצרים עומדים מלמעלה ורוקדים: "אוי, אוי, אוי..."

חושים. הכנס את כל החושים, למשל במכת ערוב, קול - אנו שומעים קולות רבים של בעלי חיים, איזה רעש.. אריות צורחים, נמרים, פילים משפריצים מים... איזה ריח של גן החיות... ריח של הכלוב של הקופים... מראה. הפיל הירוק הענק הזה, וואו, והגירפה עם הכתמים החומים, משפחות שלמות של גורילות, הנה הקוף תינוק קופץ על ילד מצרי..

מישוש. איזה פרווה רכה יש לאריה הזה, אוי הקיפוד דוקר..

צבע.!! צבע את הדברים שמסביב, תאר את מה שאתה רואה.. הנעלים שלו בצבע בורדו שחור, עם כתמים, מלוכלך קרעים בפינות, המצח מלא בקמטים, והידיים שרוטות, ופתאום המצרי מגיע, שיער שחור גבוה, כמו הר של קוצים, עיניים שחורות משנאה, ידיים מלאות בגועל, ופיו מלא בקצף של רוע, הבגדים שלו אדומים, והפנים שלו במבט מאיים, והוא צועק: "זייד!! לא גמרת את העבודה!! לך עכשיו לסדר את השורות בקומה השישית, ראיתי שהסתרת אותם עם כמה קרשים..."

דרמה. הכנס קטעים דרמטיים לתוך הסיפור, שנה טון, תגביה, תוריד טון, תשנה מהירות דבר לאט מהר והכל לפי הסיפור, כשהיהודי בלחץ הוא מדבר בלחץ, זכור שהקדושה של הלילה מקבלים מעשיית המצות המעשיות בהידור.

שבת שלום - מערכת שיעורי לב ארי

הגאון רבי יוסף חיים מבבל, בעל "בן איש חי", ביאר בדרך זו את הפיוט "חד גדיא": אם נתבונן בסיפור המעשה של "חג גדיא", תתעורר מאליה תמיהה גדולה: אמנם החתול נהג שלא כשורה כאשר אכל את הגדי, אך לעומתו הכלב בהחלט עשה כדן כאשר נשך את החתול הרשע. והמקל שהכהו בן הבליעל הוא, שהרי פגע בכלב שומר החוק והסדר, שרק נקם את נקמת הגדי האומלל, ומעתה האש ששרפה את המקל - יפה עשתה, כך נאה וכך יאה. והמים שכיובה שלא כדן עשו, ועל כן עלינו לכאורה לומר "יישר כח" לשור ששתה את מי המריבה הללו, ומאיךד עלינו להתקומם נגד השוחט, שהניף את המאכלת על צוואר השור הצדיק ושחטו עד שפרחה נשמתו, ובהכרח נגיע לאור כל זאת למסקנה שמלאך המוות, שהמית את השוחט - כדן עשה, ומעתה תתעורר השאלה: מדוע העניש הקב"ה את מלאך המוות? או, אם לנסח זאת ביתר חריפות, לפי הגיון הפיוט, הרי שכביכול יצא מלפניו דבר 'שלא' כהוגן חלילה... אך התירוץ לזה הוא פשוט וברור: אכן פשוט וברור: אכן, לא כהוגן נהג החתול כאשר אכל את הגדי, אולם אין זה מעניינו של הכלב להתעבר על ריב לא לו, איש לא מינהו לגואל הדם של הגדי, ועל כן צדק המקל שהיכהו, ולא צדקה הא ששרפה את המקל, וצדקו המים כשכיובו את האש, ולא צדק השור כששתה את המים, והשוחט צדק בשחיתת השור ומלאך המוות לא כדן עשה, ונמצא שהקב"ה הענישו כדן, א-ל אמונה ואין עוול! וכל זה אינו אלא משל על עניין יציאת מצרים, שהרי גם עליה ניתן להקשות מדוע נענשו המצרים, הרי הקב"ה גזר שעבוד על עם ישראל! אלא, כאשר גזר הקב"ה את השעבוד באמרו לאברהם אבינו "כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם" לא אמר מי יהיה העם המשעבד, והמצרים הם שבחרו למלא תפקיד אכזרי זה, ועל כן אנו משיבים להם מעין התשובה ב"חד גדיא": השעבוד אמנם נגזר על ישראל, אבל אתם מה לכם שנכנסתם ומיניתם עצמכם לתפקיד המשעבדים? על כך נענשתם! ואמר האדמו"ר מהר"ש (מורנו הרב שלום רוקח זצ"ל) מבעלזא: **"עניא"** לשון שעונין לתפילתנו, כמו שכתו ב **"תפלה לעני כי יעטף"** - ודרשו בזוהר שתפילת העני מקדים כל התפילות, וזהו הלילה מה שנבקש נענה!!

סגולות לליל הסדר!!!

"והגדת לבנך" - סגולה לבנים!!!

לימוד קטע הבא בליל הסדר סגולה לבן זכר ידוע בשער בת רבים, שכל הלומד את דברי רבינו ה"אור חיים" הקדוש כדלהלן בליל הסדר, יזכה לבן זכר, ורבים נושעו בזכות סגולה זו.

"הגדת לבנך ביום ההוא לאמר". כתב רבנו האור חיים הקדוש: י"ל: "והגדת לבנך" בשלמא אם יש לו בן, יכול אם אין לו בן יהיה פטור, תלמוד לומר "לאמר" שעל כל פנים צריך להגיד אפילו בינו לבין עצמו. ואם תאמר כיון שעל כל פנים צריך להגיד אפילו בינו לבין עצמו א"כ למה אמר "לבנך"? וי"ל שרומז באומרו "והגדת לבנך" שאם יגיד הגדה האמורה בעניין יזכהו ה' שיגיד לבנו".

מואמרי רבינו האור החיים הק'

ליל פסח - לילה כיום יאיר!

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שמות יג, ח), וזה לשונו: ואמר 'ביום ההוא', הודיע במתק לשון צדיק, כי הלילה ההוא יום יקרא לא לילה, והוא אומרו (תהלים קל"ט) ולילה כיום יאיר וכו'.

סיפור ההגדה - סגולה לבנים!

עוד כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שם), וזה לשונו: ואפשר עוד שירמוז באומרו 'והגדת לבנך' - שאם יגיד הגדה האמורה בענין יזכהו ה' שיגיד לבנו וכו'. עכ"ל.

על ידי העינוי והצרות - מתבררים ניצוצי הקדושה!

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שמות א, יב), וזה לשונו: "כי באמצעות העינוי והצרות - תתברר בחינת הטוב מהרע ותסמך אל חלק הטוב, ותתברר בחינת הרע מחלק הטוב ותסמך אל בחינת הרע וכו', והוא עצמו שאמר הכתוב 'וכאשר יענו אותו' - כן כשיעור העינוי היו מוציאים ומבררים חלק הטוב ומתרבה חלק הטוב 'וכן יפרוץ'. או ירמוז 'וכן יפרוץ' - שהיה נפרץ ממנו חלק הרע שהיה דבוק בו, והוא הצירוף אשר צרף ה' אותם בכור הברזל במצרים" וכו'. עכ"ל.

יקר הגלות הוא לברר ניצוצי הקדושה!

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (שמות ג, ח), וזה לשונו: "הנה למה שקדם לנו כי עיקר הגלות הוא לברר הניצוצות שנטמעו בני' שערי טומאה, וכמו שצינתי דבר זה כמה פעמים, בזה ינוח דעת בב' השאלות, כי אם היה מוציאים קודם זה היו מפיסדים בירור החלק ההוא, ותדע, שעם ה' השיגו בבחינת כללותם הכלול במשה שנתייחס בשם עמו השגת מ"ט שערי בינה, וטעם שלא השיגו שער החמישים הוא לצד שאין המושג אלא בהשתדלות המשיג, ולצד שישראל לא נכנסו בני' שערי טומאה לברר אותו - לא השיגו בחינת הקודש שכנגדו. והובטחנו כי לעתיד לבוא ישפיע בנו אל עליון תורת חיים שבשער החמישים, והשגתו הוא באמצעות הגלויות, ובפרט גלות האחרון - אנו שיגים הדבר. וטעם שנסתכנו ישראל במצרים בבירור שער הני', לצד שלא היו בני תורה, מה שאין כן דורות האחרונים באמצעות תורתם ישיגו ליכנס לשער הני' ולהוציא בולעו מפיו, ואז ספו תמו בחינת הטומאה וכו'. עכ"ל.

בכל שנה ושנה בליל פסח - הקב"ה מוציא את האדם מעמקי הקליפות!

כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (במדבר כג, כב), וזה לשונו: אמרו יודעי פנימיות התורה, כי כל ליל פסח מתבררים כוחות הקדושה מהקליפה ונוספים בעם בני ישראל, והיא הבחינה עצמה של יציאת מצרים, והוא אומרו 'אל מוציאים', כי לא יציאה ראשונה לבד, אלא בכל שנה ושנה מוציאים כנזכר וכו'. עכ"ל.

בכל יום צריך האדם להתפלל לה' שיצילהו מיצר הרע! כתב רבינו האור החיים הקדוש זצ"ל (דברים כו, ה), וזה לשונו: "ואומרו ונצחק אל ה', כאן רמז שצריך האדם להתפלל לה' בכל יום שיצילהו מיצר הרע, והוא אומרו ונצחק אל ה' וגו', ואומרו וישמע ה' את קולנו וגו', פירוש, הגם שה' הוא שברא יצר הרע לבחון האדם בעבודת בוראו, אף על פי כן כשצועקים אליו שומע קולם, מטעם שראה את הרשום, שהוא ענינו ועמלנו ולחצנו, העוני - הוא אפיסת כח הלוחם, שאין כח בנו המספיק להלחם בו לגרשו ממנו, העמל - הוא שאנו צריכים לעמול במלחמתו, הלחץ - הוא הדחק שדוחק היצר את האדם לחטוא בעל כרחו, ולג' סיבות שמע ה' את קולנו" וכו'. עכ"ל.

גודל סגולת אמירת שיר השירים בליל הסדר:

הוא כבר היה בחור מבוגר. הוא המתין זמן רב לזיווגו - אבל עדיין לא נושע. הוא נחל אכזבות רבות בחייו. הזמן חולף, עובר והישועה לא נראית באופק. חג פסח הגיע. לאחר סיום אמירת ההגדה בליל הסדר, אימו הציעה לו שיאמר 'שיר השירים'. האמא הסבירה כי אמירת 'שיר השירים' בליל פסח היא סגולה נפלאה. הבחור טען כי אשמורות עיניו נעצמות. הוא מתקשה להמשיך לשמור על ערנות. האמא לא ויתרה. היא עודדה אותו וגם אמרה לו שתשב ותאמר יחד איתו את 'שיר השירים' כדי שיוזכר לישועה. הבחור לא רצה להמרות את פיה ולכן עשה כמצווה עליו. חלפו מספר חודשים, והנה בדרך פלא, הבחור בא בברית האירוסין. חלפו כמה חודשים, ואחיו הצעיר גם בא בברית האירוסין, באופן מפתיע למדי... רק אז התברר כי האם אמרה גם לבן הצעיר את אותה סגולה. כך זכתה ששני בניה יקימו את ביתם בתוך חודשים ספורים! סיפור זה שמובא בספר 'אוצרות הזמן', חושף לנגד העיניים שלנו את הסגולה הנפלאה של שיר השירים, היהלום האהוב שממתין לאחר ליל הסדר. מרן החיד"א זיע"א גילה כי לאחר עריכת הסדר זה הרגע שבו כל העולמות מאירים ומזהירים. כדאי מאוד לנצל את עת הרצון ולהשתתף ב'שיר השירים' נרגש מכל הלב.

לא לשכוח להתפלל לה' שישמרהו ממהו חמץ בפסח!

כתב בספר ליקוטי מהרי"ח (ח"ב סדר תפילת שחרית לשבת ד"ה גם עבדך), וזה לשונו: שמעתי מעשה רב, שפעם אחת עלה בלב תלמידי רבינו הבעל שם טוב דברי רבינו האר"י ז"ל דמי שנהנה במשהו חמץ בפסח - בטוח שלא יחטא כל השנה, ועשו כל ההשתדלות, ובליל א' דפסח - מצאו איזה משהו חמץ, ויחרדו מאד חרדה גדולה. וכאשר באו לרבים הבעל שם טוב סיפרו לו המעשה, והשיב להם, שהם היו חושבין שמצד השתדלותן הרב אין צריכים עוד להתפלל לה', ובאמת 'אם ה' לא ישמור שווא שקד שומר'. עכ"ל.

התעוררות גדולה לקיים מצות ההגדה בחשק ובשמחה עצומה!

כתב רביה"ק הפלא יועץ זצ"ל (ערך הגדה) וזה לשונו: "ובפרט בקריאת ההגדה בליל פסח שהיא מצוה דאורייתא, דכתיב 'והגדת לבנך', וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובה. ועיקר המצוה לספר לבניו ואשתו מעשי ה' בפרטי פרטות, ולהרבות להגיד שבחו של מקום, ועוצם יכולתו, והשגחתו הפרטית, וגודל אהבתו וחיבתו וחמלתו, וכמה מעלות טובות למקום עלינו, ושעל כן חובה מוטלת עלינו ליראה ולאהבה את השם ולעובדו עבודה שלימה. זה כל פרי ההגדה. ומאחר שכל דברי רבותינו ז"ל באו במספר במשקל, וטמון בהם צפוני סודות, לכן ראוי לכל אדם לקרות כל בבא תחלה בלשון הקודש, ואחר כך יפרשנה לבני ביתו, ויכוין שכל תיבה תעלה למעלה ויתוקנו הדברים בשורשן במקום עליון. והפליגו בזוהר הקדוש בשבח המגיע למספר ביציאת מצרים וחדו בההוא סיפורא, כמה נחת רוח עושה לפני אבינו שבשמים, וגמולו ישלם לו. וכבר נדפס זה המאמר של הזוהר הקדוש פרי' בא בסדורים. וראוי ליתן לב להתעורר בשמחה, לחשוב מעומק מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו, שכל כך אהבה וחיבה יתירה נודעת לנו מאבינו רוענו מלך רם ונישא אשר לגדולתו אין חקר, ובמאי דקמן חיבה יתירה נודעת לנו, אשר קדשנו במצוותיו וציונו לספר בנסים שעשה עמנו, וזכר עשה נפלאותיו, וציונו לאכול מצה ומרור וכו', וכל דבר ודבר וכל דבור ודבור ובפרט השמחה שלנו - עושה פרי למעלה ועושה נחת רוח ליוצרנו, ובונה בשמים עליותיו על דינו, מה שאין יד שכלנו מגעת, רק אנחנו יודעים שמעשה ידינו כוננה עלינו, והקב"ה קובע לנו שכר טוב על כל זה, היש חיד מתוק מזה, אשרינו מה טוב חלקנו, אי אפשר שלא לשמוח. ונהי שהכל לפי מעשיו של אדם, ולפי זכות נשמתו כך תתעורר נשמתו לאהבה ולשמחה, אבל חיובא רמיא עלן לטרוח במחשבות ובהתעוררות חיצון לעורר את האהבה ואת השמחה בין רב למעט, כאשר תשיג דינו, ה' יהיה עזר לנו, כי הבא ליטהר מסייעין אותו מן השמים וכו'. ולא טוב עושים רבים מהמון העם שמקצרים הרבה בקריאת ההגדה בליל ראשון של פסח הרצים יצאו דחופים וכו', לכן צריך להתחזק ולעשות עיקר להאריך ביותר בליל א' החלש יאמר גבור אני לקיים דבר בעתו מה טוב וה' יתן הטוב. עכ"ל.

ליל שימורים!

אמר הרה"ק בעל התפארת שלמה זי"ע "ליל שימורים" - הלילה הזאת יש בה כח לתת שמירה על כל לילות השנה, וזה לשון רבים "שימורים", קאי על כל הלילות. וכך הוא הבטחה לעולם, שבכל ליל פסח, כבואם לאכול המצה והמרור, וכל הסדר, יזכו לעורר כן למעלה, להמשיך עליהם בחינת גילוי שכינה וקדושה של מעלה!...

גודל מעלת שביעי של פסח

כתב ה'בית אהרון' (צג): "אבל האמת הוא כי השישה ימים של פסח הם הכנה ליום השביעי, כי העיקר הוא שביעי של פסח, כי הוא השלימות בו אמרו שירה". וכן ה'בית אברהם' זצ"ל היה מורה לכל הבאים לבקש ממנו ישועה, שיאמרו את כל התהילים שביעי של פסח, והוא יום גדול מאד להושיע את ישראל בכל ענייני הגוף והנפש!.

שיירי הכוס של שפוך חמתך מסוגל לפרנסה

בספר הלכה של פסח (ח"ב ע"ח שכ"ב) הביא מספר הגדה שלימה שהובא שם מהגש"פ כתי"י שכל מי ששותה מכוס ששופכין ממנו לעשר מכות ומה שנשאר ממנו שותהו בתוך הסעודה מובטח לו שלא יהיו מזונותיו של אותה שנה מצומצמים אלא מרווחים בעז"ה.

חג האמונה – החדרת האמונה והביטחון!

כתב רבנו שר התורה מרן הגר"ח קניבסקי זצוק"ל: (בספרו אורחות יושר, ערך פחד ודאגה): "יש אנשים שמפחדים תמיד ומתייראים מכל מיני פורענויות, כגון ממחלות, ממלחמות ומאנשים רעים וכדו', וכל ימיהם הם בפחדים, רעדות ודאגות מכל מיני דברים שמא יהא כך, ושמא יארע כך. ויש שמרוב פחדם מתייראים לנסוע למקום אחר או לצאת מביתם – וזו הנהגה מאד לא טובה... וכל זה בא ממיעוט אמונה, שאם היה מאמין באמונה שלימה שהכל בא מהקב"ה, ויבין אדם נוקף אצבעו מלמטה – אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה, אם כן מה לו לפחד? הרי אם ח"ו נגזר עליו – אין חכמה ואין תבונה לנגד ה', ואם לא נגזר – אין לו מה להתיירא. כי אנו תמיד בכל רגע ביד ה', בין בזמן מלחמה ובין בזמן שלום... ואין לפחד אלא רק מהקב"ה שמא עשה עבירות, וחוף מזה אין לפחד כלל". אמר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: "רבנו האר"י כותב כי על כל אדם נגזר בכל יום אפילו כמה צעדים ופסיעות יפסע באותו יום. ומי שלא מאמין בהשגחה פרטית זו – הרי שברכת 'המכין מצעדי גברי' שמברך כל יום – הינה ברכה לבטלה". מסופר על ר' אלימלך מליז'ענסק כי יום אחד אמר לתלמידיו: "ישנה השגחה פרטית על כל פרט קטן בעולם, ואפילו היכן תטיל הפרה את גלליה – ישנה השגחה והכרזה מהשמיים היכן הדבר יארע". אחד התלמידים שהיה נוכח בשיחה, שמע את הדברים אך לא קיבל את הדברים. "וכי אפילו על גללים של בהמה ישנה השגחה?", תמה לעצמו, "אין זה נשמע לי הגיוני". והנה, לאחר כמה ימים, בעת שהלך בלילה, החליק הוא על מדרון של שלג במהירות בדרך ליפול לתהום. מיד זעק 'שמע ישראל' והתכוון לגרוע מכל. לפתע, נתקל גופו בדבר קשיח שעצר את נפילתו, ובאורח נס נעצר במקום וניצל. כשהתקרר לראות מה הדבר שנתקע בו והציל את חייו, הוא ראה כי מדובר... בגללי בהמה שהתקשו מרוב השלג ובזכותם הוא ניצל. מיד הבין התלמיד שהראו לו מהשמיים שדברי רבי אלימלך הם קודש קודשים – אפילו היכן תטיל הבהמה את גלליה הינו בהשגחה פרטית עם כוונה אלוקית, וקל וחומר על כל פרט בחיינו: מתי יארע, היכן יארע וכיצד נקבע ונגזר מהשמיים. למחרת, כשנכנס אל רבי אלימלך, עוד טרם פתח את פיו, פנה אליו הצדיק ואמר: "נו, אז יש השגחה על גללים?!". אומר האדמו"ר הזקן (אגרת טו): "לכן נדמה לאדם שעובר רע או ייסורים, אך באמת אין רע יורד מלמעלה והכל טוב... וזהו יקר האמונה שבשבילה נברא האדם". סיפר הגאון הצדיק רבי ישראל אליהו ויינטרויב זצ"ל: "בתוככי גטו קובנא בשנות מלחמת העולם השנייה, היה שרוי איש קדוש וטהור, הגאון רבי מרדכי פוגרומנסקי זצ"ל. סיפר אחד מהניצולים שהיה איתו ביחד בגטו קובנא: 'הנאצים ימ"ש הוציאו להורג מדי יום עשרות אנשים, וגם מי שנשאר בחיים – היה משועבד לעבודת פרך נוראה. בתוך הגטו היו גם בחורי ישיבת 'סלבודקא', וביניהם גם רבי מרדכי. רבי מרדכי הבחין שהם שבורים ומדוכדכים, ופנה אליהם בדברי חיזוק: 'בחורי ישיבה היקרים, שאלה לי אליכם: האם אתם יודעים מה הקב"ה רוצה מאתנו בשעה הזאת?'. הבחורים הביטו על הרב בתימהון גדול. בעת קשה כזו שחיים ומוות משמשים יחד, למי יש ישוב הדעת והבנה מה רוצה ה' מאיתנו?! רבי מרדכי לא חיכה לתשובתם והמשיך: 'הביטו אל פינת הרחוב, רואים הינכם את החייל שעומד שם ובידו רובה טעון', אמר בעודו מצביע לעבר החייל החמוש. 'יודעים אתם היטב שהוא יכול לירות בנו בכל רגע, הרי דם ישראל בעת הזאת הוא הפקר, ואף אחד לא יבקש מן החייל להעניק דין וחשבון על מעשיו'. 'אכן כן', הסכימו הבחורים בליבם. 'אם כן', פנה אליהם רבי מרדכי ואמר, 'אמרנו לי בבקשה, מדוע הנאצי הרשע הזה, שונא ישראל למהדרין, לא יורה בנו כעת? מה מעכב אותו מכך?'. שוב נאלמו הבחורים דום, והמתינו למוצא פיו של רבי מרדכי. ענה רבי מרדכי ואמר: 'התשובה לשאלה היא בשתי מילים: השגחה פרטית!. כעת בורא עולם החליט שאנו נחיה ולכן הנאצי החמוש לא נוגע בנו לרעה. זה מה שה' רוצה מאיתנו בעת קשה שכזו שחיים ומוות משמשים בערבוביא – שנאמין בו יתברך שהכל בהשגחה פרטית בכל רגע ובכל שניה!'. אין רגע בעולם שה' לא עושה לאדם פעולות וחסדים להיטיב עמו!.

מילי דבדיחותא:

- רק בשבוע שלפני פסח זוכה סט התלמוד בבלי שקיבלת בבר מצווה להיפתח למספר שניות, וגם זה רק לצורך ניעור בלבד.....
- אישה דופקת אצל השכנה בערב פסח ושואלת: "אם אפשר את הסמרטוט לחמש דקות" אומרת לה השכנה: "הוא הלך כרגע להתפלל הוא יחזור בעוד רבע שעה..."
- שנה שניה ברציפות הרבנות החליטה גם השנה אין צורך להחביא את האפיקומן אין להורים כסף למתנות.....
- ההתעמלות של ערב פסח גמרה אותי, תרים ת'רגליים.. תוריד ת'רגליים.. תרים ת'רגליים.. תוריד ת'רגליים.. תרים ת'רגליים.. תפסיקו לנקות!
- פגשתי רבאיי רפורמי שאמר לי לקנות לאשתי מתנה לפסח גרביים אמרתי לו 'מה הקשר?!' אמר לי 'חייב אדם לשמח את אשתו ברגלי בתגובה הרמתי לו בעיטה מסובבת לפנים!!! ההוא המום! 'מה זה?!' אמרתי לו 'מה מה? חייב אדם להקביל פני רבו ברגל.....'
- ערב פסח נשברה לי האסלה הלכתי לקנות חדשה ובאמצע הדרך האסלה על כתפי כולי מזיע אומר לי ברסקיער: 'הווי פשש איזה חומר'ה איזה חומר'ה על זה עדיין לא חשבתי.....'
- אדם חזר מדרשה בבית הכנסת והתחזק בעניין של עזרה בבית, ניגש לאשה ושאלה מה ניתן לעזור לכבוד 'פסח'. האשה השיבה שהעזרה הכי גדולה שיקח את הילדים לבחוף לגינה ובזמן זה היא תנקה ליפסח, הסכים האיש אך לאחר חצי שעה חזר... לשאלת האשה מדוע חזר כה מהר? השיב: יש גבול כמה שאני יכול לעבוד 'לפסח'.....'
- איש אחד היה בבית סוהר של גוים בערב פסח והתירו להעביר לו רק דבר אחד או מצה לאכול או יין לשתות 4 כוסות שאל את הרב מה לעשות? ענה לו הרב תקח מצות!!! שאל את הרב למה? ענה הרב: כי אם תשתה יין אתה תודה ברצח.....
- אמא ביקשה מבנה שיעזור לה בניקיונות לפסח. השיב בנה: "מה אני קרבן פסח?" אמרה לו אמר "ומה אני קרבן תמיד?!".....

ושנזכה לאכול מן הפסחים ומן הזבחים השתא הכא בניית בית המקדש – אמנ!

